

## Resolució 503/2019, de 10 de setembre

**Número d'expedient de la reclamació:** 402/2019

**Administració reclamada:** Agència Catalana de l'Aigua

**Informació reclamada:** Projecte constructiu d'un dipòsit i xarxa d'aigua.

**Sentit de la resolució:** Estimació

**Resum:** Les administracions públiques estan subjectes al dret d'accés a la informació pública no només en relació amb la informació de la seva propietat o de la seva titularitat, sinó en relació amb la informació que es troba materialment en el seu poder. Si l'ACA té materialment en el seu poder la informació sol·licitada, ha fet bé resolent sobre la sol·licitud d'accés i intenta defugir responsabilitats en el seu informe quan recomana sol·licitar-la a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya. I si no té materialment en el seu poder la informació sol·licitada, el que hauria d'haver fet, en comptes de desestimar la sol·licitud, era indicar que no disposava de la informació sol·licitada i derivar la sol·licitud a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, en aplicació de l'article 30.2 LTAIPBG. L'article 21.1 LTAIPBG assenyala que *"el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: a) La seguretat pública"*; és a dir: el que justifica l'aplicació del límit és l'existència d'un perjudici efectiu (com ara el fet que de la divulgació del projecte en resultés un risc, inexistent abans d'aquesta divulgació, concret i cert de què la infraestructura patís agressions) per a la seguretat, no d'una hipotètica i teòrica afectació general. En aquest cas no s'acredita que l'accés sol·licitat comporti un dany o perjudici tangible i concret per a la seguretat, de manera que no hauria quedat establert el pressupòsit bàsic (l'existència del dany) justificador de l'aplicació del límit invocat. No sembla que l'accés sol·licitat pugui posar en risc els eventuals drets d'explotació de la propietat intel·lectual de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya; en part, perquè al tractar-se del projecte constructiu d'una infraestructura totalment vinculada al sòl, sembla altament improbable el seu aprofitament en un indret geològic diferent. A més, perquè el format en què es sol·licita la informació és el PDF, manifestament poc idoni per ser objecte de manipulació o adaptació; per tant, el risc de què l'accés sol·licitat perjudiqui els drets de propietat intel·lectual de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya és pràcticament inexistent, condició que estaria bé de reforçar amb un advertiment formal en el moment de lliurar la informació a la persona reclamant en el sentit de què no pot fer un ús o aprofitament del projecte al qual se li dona accés que vulneri els drets de propietat intel·lectual dels seus autors i d'explotació d'aquesta propietat que ostenta l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya.

**Paraules clau:** Organismes públics de la Generalitat. Aigua. Dipòsits. Projectes. Reclamació contra desestimació. Derivació. Terceres persones afectades. Oposició de la tercera persona afectada. Límits. Seguretat pública. Propietat intel·lectual.

**Ponent:** Josep Mir Bagó

### Antecedents

1. El 4 de juliol de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 402/2019, presentada contra l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014,



del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 10 de maig de 2019, la persona reclamant demana la informació següent a l'ACA: *“accés digital al projecte constructiu d'un dipòsit d'aigua potable i la xarxa en alta d'abastament d'aigua al nucli de Tallendre, al terme municipal de Bellver de Cerdanya. L'obra es va executar aproximadament per l'any 2010-2011”*. Demana els documents en format PDF.
3. El 3 de juliol de 2019 l'ACA desestima la sol·licitud perquè considera que hi concorren els límits dels apartats *a* (seguretat pública) i *g* (secret professional i drets de propietat intel·lectual i industrial) de l'article 21.1 LTAIPBG, que haurien estat al·legats pel titular de la informació, que seria l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya. El límit de la seguretat pública obeeiria al fet que el dipòsit d'aigua és una instal·lació sensible en termes de seguretat pública.
4. La Reclamació presentada el 4 de juliol de 2019 dubta de si són procedents els límits invocats per denegar la informació demanada i considera possible que s'hagués fet un tràmit d'informació pública quan es va aprovar el Projecte.
5. El 19 de juliol de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'ACA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 31 de juliol de 2019 la GAIP trasllada la Reclamació a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, en aplicació del previst per l'article 34.1 RGAIP, per tal que hi pugui formular al·legacions, dins del termini de 10 dies. Un cop transcorregut més d'un mes, no consta resposta municipal.
7. El 4 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'ACA. Explica que el projecte sol·licitat va ser executat per l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, que n'és el propietari, tant del projecte, com de la infraestructura, i que per això li va donar trasllat de la sol·licitud i va assumir els límits invocats per l'informe municipal. Considera que hauria de ser l'Ajuntament qui justifiqui l'aplicació dels límits invocats i en conseqüència proposa a la persona reclamant que exerceixi el seu dret d'accés a la informació pública davant de l'Ajuntament.

## **Fonaments jurídics**

1. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de*



*reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".* L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

## 2. Obligacions de l'ACA davant la sol·licitud

Segons posa de manifest l'antecedent 10, l'ACA considera que qui ha de decidir sobre l'accés a la informació sol·licitada és l'Ajuntament de Bellver, perquè seria el propietari del projecte sol·licitat.

Front a aquesta manifestació, cal recordar a l'ACA que les administracions públiques estan subjectes al dret d'accés a la informació pública no només en relació amb la informació de la seva propietat o de la seva titularitat, sinó en relació amb la informació que es troba materialment en el seu poder. Ho deixa molt clar l'article 2.b LTAIPBG, reproduït al fonament jurídic anterior, quan estableix que per informació pública, als efectes del dret d'accés a ella, s'ha d'entendre l'elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. Per tant les administracions públiques estan obligades a satisfer el dret d'accés no només en relació amb la informació elaborada per elles o de la seva propietat, sinó també en relació amb la resta d'informació que es trobi de fet en el seu poder.

En aquest cas es pot suposar que l'ACA té en el seu poder la informació sol·licitada. En primer lloc, perquè no ho ha negat. I en segon lloc perquè ha tramitat la sol·licitud d'informació pública, tot fent



trasllat a la tercera persona afectada (l'Ajuntament de Bellver), i ha resolt denegant motivadament l'accés, assumint d'aquesta manera la responsabilitat de pronunciar-se sobre el dret a la informació sol·licitada. Amb aquests antecedents, no és coherent, ni sembla procedent, que davant del requeriment d'informe de la GAIP pretengui desentendre's de la Reclamació i remetre la sol·licitud a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya.

Si l'ACA té materialment en el seu poder la informació sol·licitada, ha fet bé resolent sobre la sol·licitud d'accés i intenta defugir responsabilitats en el seu informe quan recomana sol·licitar-la a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya. I si no té materialment en el seu poder la informació sol·licitada, el que hauria d'haver fet, en comptes de desestimar la sol·licitud, era indicar que no disposava de la informació sol·licitada i derivar la sol·licitud a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, en aplicació de l'article 30.2 LTAIPBG.

De la documentació aportada a aquest procediment es pot deduir, tal com s'ha argumentat als paràgrafs anteriors, que l'ACA sembla tenir en el seu poder la informació sol·licitada i, per tant, ha d'assumir la responsabilitat que li correspongui davant del dret d'accés a la informació pública exercit i dur a terme el que estableix aquesta Resolució per tal de satisfer-lo.

Tanmateix, si de fet la informació sol·licitada no es troba en el seu poder, l'ACA ho hauria d'indicar expressament i, en conseqüència, procediria (sempre subsidiàriament a allò que estableix el paràgraf anterior) retrotreure el procediment de sol·licitud d'informació pública a la fase inicial de la seva tramitació, per tal que l'ACA la derivi a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, en aplicació del previst per l'article 30 LTAIPBG, segons el qual *"1. En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi. 2. Si l'entitat o l'òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se n'ha d'informar el sol·licitant, per via electrònica si és possible, i indicar-li quina és l'Administració a la qual s'ha derivat la sol·licitud perquè pugui exercir el dret d'accés a la informació pública"*.

### 3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (el projecte constructiu d'una infraestructura pública), en la mesura que es trobi en poder de l'Administració sol·licitada (l'ACA), en aplicació de l'article 2.b LTAIPBG és sens dubte informació pública, i en principi seria procedent declarar el dret de qualsevol persona a accedir-hi, segons el previst pels articles 18 i 20.1 LTAIPBG, llevat que hi concorri límits legals que puguin



justificar la seva denegació. En aquest cas s'han invocat els límits de la seguretat pública i de la propietat intel·lectual.

Abans d'entrar a valorar l'eventual concurrència dels dos límits invocats, s'ha de tenir en compte que la seva aplicació ha d'atendre els requeriments establerts per l'article 20 LTAIPBG, segons el qual *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*. Així mateix, l'article 21 LTAIPBG, que estableix la relació dels límits legals aplicables al dret d'accés a la informació pública, ho fa deixant clar que l'eventual concurrència del límit no comporta automàticament ni necessàriament la denegació o la restricció del dret d'accés sol·licitat, sinó que pot comportar-la, i l'article 22.1 de la mateixa Llei requereix la ponderació del límit amb el dret d'accés, en atenció a criteris de proporcionalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació"*.

L'article 21.1.a LTAIPBG inclou a la llista de límits legals que poden justificar la denegació o la restricció del dret d'accés a la informació pública *"la seguretat pública"*. La resolució de l'ACA impugnada motiva l'aplicació del límit de la seguretat pública en els termes següents: *"es demana accés a informació tècnica sobre una infraestructura que està en servei i que forma part del sistema d'abastament d'aigua potable a la població del municipi de Bellver de Cerdanya, i no hi ha dubte que es tracta d'una instal·lació sensible en termes de seguretat pública"*. Formulada en aquests termes, aquesta motivació està molt lluny de complir amb els requisits establerts per l'article 20.3 LTAIPBG, segons el qual la motivació ha de raonar degudament les causes que fonamenten l'aplicació del límit invocat, perquè el fet que la infraestructura de la qual es sol·licita el projecte sigui sensible en termes de seguretat pública, aquesta mera consideració no explica per sí sola que l'accés al seu projecte constructiu suposi un risc significatiu per a la seguretat de la instal·lació.

L'article 21.1 LTAIPBG assenyala que *"el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: a) La seguretat pública"*. És a dir: el que justifica l'aplicació del límit és l'existència d'un perjudici efectiu (com ara el fet que de la divulgació del projecte en resultés un risc, inexistent abans d'aquesta divulgació, concret i cert de què la infraestructura patís agressions) per a la seguretat, no d'una hipotètica i teòrica afectació general. El dipòsit i les canonades d'aigua potable són una infraestructura sensible en termes de seguretat, però també senzilla, és a dir: la seva exposició al risc és directa, física, i no



sembla que hagi d'augmentar pel fet de divulgar-se'n el projecte constructiu, i en tot cas això no s'acredita. Per tant, cal concloure que en aquest cas no s'acredita que l'accés sol·licitat comporti un dany o perjudici tangible i concret per a la seguretat, de manera que no hauria quedat establert el pressupòsit bàsic (l'existència del dany) justificador de l'aplicació del límit invocat.

L'altre límit invocat per la resolució impugnada és el de l'article 21.1.g (drets de propietat intel·lectual i industrial). La resolució impugnada i l'informe de l'ACA justifiquen l'aplicació d'aquest límit en les consideracions de què el projecte constructiu al qual es demana l'accés és propietat de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, el qual ha manifestat la seva oposició a l'accés sol·licitat invocant precisament els seus drets de propietat intel·lectual. La referència feta a aquest límit també és molt genèrica, sense raonar mínimament les causes que en justifiquen l'aplicació. La legislació de propietat intel·lectual (Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, TRLPI) distingeix entre drets d'autoria i drets d'explotació; cal suposar que en aquest cas els drets de propietat intel·lectual invocats són els d'explotació, perquè com a criteri general els d'autor corresponen a persones naturals (article 5.1 TRLPI).

L'apartat 7è de l'FJ 2 del Dictamen de la GAIP 1/2016 fa les següents consideracions sobre aquesta qüestió: *“la propietat intel·lectual protegeix de l'explotació del bé creat per part de terceres persones; per tant, és compatible amb la consulta o simple ús del bé que no interfereixi amb els drets d'explotació. La propietat intel·lectual no pot operar com a límit a l'accés, sinó com a límit a la seva utilització o explotació per part de la persona sol·licitant. Si tenim en compte que entre els drets d'explotació hi ha la reproducció i l'aprofitament econòmic, el que seria incompatible amb aquest dret seria un accés que comportés reproducció del bé o perjudici pels drets econòmics d'explotació. D'acord amb aquestes consideracions, es pot afirmar que seria clarament incompatible amb els drets d'explotació de la propietat intel·lectual un accés a la informació que comportés la seva reproducció amb finalitats d'aprofitament econòmic. Més dubtes pot comportar una simple reproducció per una sola vegada, sense finalitats d'aprofitament econòmic; en aquests casos la ponderació pot ser més fàcilment favorable a l'accés, especialment si aquest es fonamenta en drets o interessos addicionals al dret d'accés. I és clarament compatible amb el dret de propietat intel·lectual un accés limitat a consulta o vista sense reproducció (vetllant, en aquest darrer cas, per evitar l'ús d'aparells mòbils habituals per fer-ne còpia). A l'hora de ponderar l'accés a informació protegida pel dret de propietat intel·lectual pot ser fàcil trobar una solució ajustada al principi de proporcionalitat que faci pivotar l'equilibri entre els drets i interessos afectats en la modalitat d'accés. Així ho posa de manifest l'article 31.1.c del Reial Decret 1708/2011, de 18 de novembre, que estableix el Sistema espanyol d'arxius, que inclou com una de les excepcions del dret a obtenir còpia dels documents sol·licitats la vulneració dels drets de propietat intel·lectual. Una altra modalitat, més favorable a l'accés, podria ser la de facilitar còpia, si bé condicionada a determinades limitacions d'ús. Per la seva banda, el dret de propietat industrial protegeix bàsicament els drets d'explotació de patents i marques. En relació amb*



*la seva ponderació amb el dret d'accés a la informació, es poden fer consideracions similars a les que s'acaben de fer en relació amb l'explotació dels drets de propietat intel·lectual. El que sens dubte proscriuria el dret de propietat industrial és l'accés a patents amb vistes a la seva explotació. Ara bé, l'accés simple a aquesta informació en principi no perjudica (a no ser que s'argumenti raonadament el contrari) les persones titulars d'aquest dret".*

En aquest cas no sembla que l'accés sol·licitat pugui posar en risc els eventuais drets d'explotació de la propietat intel·lectual de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya. En part, perquè al tractar-se del projecte constructiu d'una infraestructura totalment vinculada al sòl, és altament improbable el seu aprofitament en un indret geològic diferent. A més, perquè el format en què es sol·licita la informació és el PDF, manifestament poc idoni per ser objecte de manipulació o adaptació. Per tant, el risc de què l'accés sol·licitat perjudiqui els drets de propietat intel·lectual de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya és pràcticament inexistent, condició que estaria bé de reforçar amb un advertiment formal en el moment de lliurar la informació a la persona reclamant en el sentit de què no pot fer un ús o aprofitament del projecte al qual se li dona accés que vulneri els drets de propietat intel·lectual dels seus autors i d'explotació d'aquesta propietat que ostenta l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent descartar la concurrència del límit de la seguretat pública i entendre que l'eventual concurrència del de la protecció de la propietat intel·lectual no justifica denegar ni restringir l'accés sol·licitat, i menys si es fa l'advertiment indicat al paràgraf anterior.

De les anteriors consideracions també se'n desprèn que la resolució de l'ACA impugnada infringeix el dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual és procedent anul·lar-la, a més de declarar el dret d'accés a la informació sol·licitada, sempre que estigui efectivament en poder de l'ACA.

#### 4. Oposició de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya

L'antecedent 6 posa de manifest que el 31 de juliol de 2019 la GAIP va traslladar la Reclamació a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, en aplicació del que preveuen els articles 31 LTAIPBG i 34 GAIP, tot donant-li 10 dies per formular-hi al·legacions. Un cop vençut a bastament aquest termini no consta la presentació d'al·legacions de l'Ajuntament en el marc d'aquest procediment de Reclamació.

Nogensmenys, sí que consta en el relat de la resolució de l'ACA impugnada la formulació d'al·legacions i l'oposició de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya al lliurament de la informació sol·licitada a la persona reclamant.

Les al·legacions ja es poden considerar implícitament contestades pel fonament jurídic anterior, ja que es limiten a invocar genèricament els límits de la seguretat pública i de la propietat intel·lectual,



que ja s'ha vist que no poden impedir l'accés sol·licitat, almenys en els termes en els que s'han invocat.

Pel que fa a l'oposició municipal a l'accés sol·licitat, aquesta manifestació remet a l'aplicació d'allò previst per l'article 34.2 RGAIP (en la mateixa línia que l'article 34.3 LTAIPBG): *“Si en la tramitació del procediment per a l'exercici del dret d'accés hi ha hagut oposició de terceres persones, l'accés a la informació no pot tenir lloc fins que hagi finalitzat el procediment de reclamació i una vegada transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu”.*

Per tant, l'ACA no pot lliurar la informació sol·licitada a la persona reclamant fins que no hagi transcorregut el termini indicat al paràgraf anterior. A aquests efectes, l'ACA entendre que ha transcorregut el termini per interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat si als dos mesos de la notificació d'aquesta resolució a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya (data de la qual la GAIP n'informarà a l'ACA), aquest ajuntament no li ha notificat la interposició del recurs amb petició de mesures cautelars. Si s'acredita la interposició del recurs amb petició de mesures cautelars, l'execució d'aquesta resolució resta a disposició de la resolució judicial de les mesures cautelars sol·licitades i del recurs interposat.

## 5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.



Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

#### 6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

### **Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 402/2019, declarar que la resolució de l'ACA de 3 de juliol de 2019 impugnada infringeix l'ordenament jurídic i anul·lar-la per aquest motiu.
2. Declarar que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada (antecedent 2), en la mesura que estigui en poder de l'ACA.
3. Requerir a l'ACA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3, dins del termini màxim de deu dies a partir del venciment del termini de dos mesos comptadors des de la notificació de la resolució a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya (data de la qual la GAIP n'informarà puntualment a l'ACA), si aquest Ajuntament no ha presentat recurs contenciós administratiu contra ella amb petició de la mesura cautelar de suspensió, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 4.
4. Subsidiàriament als apartats 2 i 3 anteriors, si l'ACA no té en el seu poder la informació sol·licitada (antecedent 2), ho ha de manifestar formalment a la persona reclamant. En aquest cas, serà procedent retreure el procediment de sol·licitud d'accés a la informació pública del que deriva la Reclamació a la fase inicial de la seva tramitació i es requereix a l'ACA que derivi la sol·licitud a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, que esdevindria l'Administració responsable de la seva tramitació.
5. Requerir a l'ACA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Notificar aquesta Resolució a les parts i a l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya.



8. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 402/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

---

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a [gaip@gencat.cat](mailto:gaip@gencat.cat), per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web [www.gaip.cat](http://www.gaip.cat) l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.